

Erdei iskola 2018

Idén ismét sort kerítettünk az Ökoiskola-programunkhoz kapcsolódó Erdi Iskola megszervezésére. Mint minden évben, most is június első hétvégéjére esett a választás, hogy a pusztavámi Vajda János Erdészeti Erdi Iskolában töltsünk pár kellemes napot. Az év elején indított két 9. osztályból az egyik vállalta ezt a programot, osztályfőnökükkel, Ürmös Terézia Klárával együtt. Segítőként Majorovitsné Mózes Gertúd, Czeti Antónia és Eichardt János csatlakozott a 30 fős diákcsoporthoz.

A három nap alatt főleg a természeti értékekkel bővelkedő turista-útvonalakat jártuk be, de adtunk lehetőséget a szabad időtöltésre és kikapcsolódásra is. Volt szalonnasütés és kellemes beszélgetés a táborfőnökkel, és volt bográcsozás is, melyet Eichardt János tanár úr főzött a remek módon előkészített alapanyagokból, melyet Czeti Antónia tanárnő és segédei adtak a „szakács” keze alá.

Az idő sajnos szombat hajnalra hatalmas zivatart hozott a tábor fölé, így azok, akik bevállalták a sátorozást, kiadós mennyiségű esőt kaptak a nyakukba. A sátrak hihetetlen módon, nem áztak be, ám a cipők és néhány diáknak a kint felejtett ruhája teljesen elázott. A programban egy változás volt csak az eső miatt, a Csókakői várhoz nem mentünk el, mivel nem tudtuk, hogy az erdei utak milyen mértékben áztak fel. „No, de se baj”, mondtuk többen is, akkor megyünk két „kisebb” túrára. A szombat délelőtti volt a hosszabb, ám változatosabb, míg a délutáni inkább, amolyan levezetés-szerű volt, egy könnyedebb túraútvonalon.

És este, vacsora után jött a legizgalmasabb séta, az éjszakai túra. A diákok közül csak 14-en vállalták be, a többiek teljesen kimerültek az eddigi túrázásokban. De azt hiszem, ez az a séta, melyet, aki bevállalta, nem fogja soha elfelejteni. Lépésben, lassan és néma csendben tettük meg az utat a tábortól nem messze található vadaskertig, ahol a diákok találkozhattak a vadaskert néhány állatával, pl.: vaddisznóval. Az izgalmas séta után visszatértünk az Erdi Iskolába, és mindenki pihenhetett a fárasztó nap eseményeinek élményeivel.

Vasárnap már csak a pakolás maradt, és nappali fényben megnézhatték – akik még nem látták – a vadaskert állatait. Majd ebéd és búcsúzást követően mindannyian hazaindultunk.

Végezetül nem feledkezhetünk meg a vendéglátónkról, Varga Csilláról és kolléganőjéről. köszönjük az odaadó segítséget!

